

— Verzoekster stelt in dit verband dat de inschrijvers enkel tot de aanbestedingsprocedure konden worden toegelaten indien zij voldeden aan de met betrekking tot de technische geschiktheid in punt II.2.3. gestelde vereisten, onder meer het als uitsluitingscriterium geldende bewijs dat zij zelf reeds minstens twee gecombineerde energie-installaties met een capaciteit van minstens 8 MW hadden gebouwd. De geselecteerde gegadigde had moeten worden uitgesloten aangezien hij niet voldeed aan deze in de aanbestedingsbepalingen gestelde minimumvereisten.

Tweede middel: schending van artikel 149 van verordening nr. 1268/2012; schending van artikel 113 van verordening nr. 966/2012 ⁽²⁾; schending van richtlijn 2004/18/EG ⁽³⁾ (punt 39 van de considerans), in samenhang met het feit dat in casu sprake is van misbruik van bevoegdheid.

— Verzoekster stelt in dit verband dat de beoordeling en de gunning van de opdracht onrechtmatig zijn, aangezien de geselecteerde gegadigde geen recht had op de hem toegekende punten, daar de beoordeling van de technische offerte — aan de hand van de door de Commissie vastgestelde criteria — noodzakelijkerwijze op het daadwerkelijke vermogen van de installatie en niet op een eenzijdige verklaring van de inschrijver diende te zijn gebaseerd. Daardoor is het transparantiebeginsel geschonden, alsook het beginsel van gelijke behandeling inzake aanbestedingsprocedures.

Derde middel: schending van artikel 112 van verordening nr. 966/2012; schending van het in artikel 111 van verordening nr. 966/2012 vastgelegde beginsel van vertrouwelijkheid van de offertes; schending van de artikelen 157 en 159 van verordening nr. 1268/2012, in samenhang met het feit dat in casu sprake is van misbruik van bevoegdheid.

— Verzoekster stelt in dit verband dat de handelingen voor de toewijzing van de opdracht hebben plaatsgevonden op één enkele bijeenkomst, waarop tegelijkertijd de administratieve stukken voor de toelating tot de aanbestedingsprocedure, de technische voorstellen en de financiële voorstellen zijn onderzocht. En dergelijke *modus operandi* is onverenigbaar met het beginsel van de vertrouwelijkheid van de offertes en het beginsel van de afzonderlijke behandeling ervan.

Vierde middel: schending van het beginsel van gelijke behandeling en het transparantiebeginsel, schending van de artikelen 15 en 298 van het Verdrag; schending van artikel 102 van verordening nr. 966/2012; schending van artikel 6 van richtlijn 2004/18/EG, in samenhang met het feit dat in casu sprake is van misbruik van bevoegdheid.

— Verzoekster stelt in dit verband dat de Commissie, nadat zij het besluit tot afwijzing van de ingediende offerte had vastgesteld, enkel een overzicht met de toegekende punten heeft meegegeeld en ten onrechte heeft geweigerd om inzage te verlenen in de gevraagde documenten, zelfs na het confirmatief verzoek dat verzoekster overeenkomstig de artikelen 7 en volgende van verordening nr. 1049/2001 ⁽⁴⁾ heeft ingediend.

Vijfde middel: schending van het beginsel van gelijke behandeling en het transparantiebeginsel, schending van de artikelen 15 en 298 van het Verdrag; schending van artikel 102 van verordening nr. 966/2012; schending van artikel 6 van richtlijn 2004/18/EG, in samenhang met het feit dat in casu sprake is van misbruik van bevoegdheid.

— Verzoekster stelt in dit verband dat het verzuim om haar — in strijd met artikel 157 van verordening nr. 1268/2012 — een kopie van de beoordelingsrapporten en van de besluiten met de uiteindelijke gunning te doen toekomen, haar heeft belet om volledig bekend te zijn met de vereisten van de voorschriften waarnaar werd verwezen.

⁽¹⁾ Gedelegeerde verordening (EU) nr. 1268/2012 van de Commissie van 29 oktober 2012 houdende uitvoeringsvoorschriften voor verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie (PB L 362, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 (PB L 298, blz. 1).

⁽³⁾ Richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten (PB L 134, blz. 114).

⁽⁴⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

Beroep ingesteld op 3 juni 2014 — Italië/Commissie

(Zaak T-384/14)

(2014/C 235/43)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: B. Tidore, staatsadvocaat, G. Palmieri, gemachtigde)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van besluit C(2014)2008 van 4 april 2014, betekend op 7 april 2014, waarbij bepaalde uitgaven van de lidstaten, inzonderheid Italië, in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, van het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en van het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) worden uitgesloten van financiering door de Europese Unie.

Middelen en voornaamste argumenten

De Italiaanse regering voert drie middelen aan:

1. Eerste middel: schending van de gemeenschapsbeginselen en ontoereikend onderzoek
 - In het bestreden besluit heeft de Commissie een financiële correctie aangebracht op grond van enkele tekortkomingen aangetroffen tijdens een inspectie ter plaatse in enkel de regio's Latium en Abruzzo. Verzoekster betwist de extrapolatie van de bevindingen van die inspectie naar andere dan de betrokken regio's en de berekening van de correctie op 5 %, omdat de Italiaanse regio's onderling sterk verschillen en hoe dan ook slechts één betaalorgaan, de Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), betrokken was.
2. Tweede middel: schending van de artikelen 43 en 48 van verordening nr. 1782/2003 ⁽¹⁾
 - In haar besluit heeft de Commissie de Italiaanse staat verweten dat zij de regeling voor bijzondere rechten onjuist heeft toegepast en beweerd dat een risico voor het Fonds was ontstaan. De verzoekende partij stelt dat de artikelen 43 en 48 van verordening nr. 1782/2003 geen specifieke procedure voor de herverdeling van de bijzondere rechten behelst voor de gevallen die door de Commissie zijn onderzocht en dat de methode die in Italië is toegepast niet alleen volledig in overeenstemming is met die regeling, maar op zich ook geen bijzondere risico's voor het Fonds inhoudt.
3. Derde middel: schending van de algemene beginselen op het vlak van financiële correcties en inachtneming van de criteria voor erkenning alsook ontoereikende motivering
 - In haar besluit heeft de Commissie de operationele lacunes gecorrigeerd die kunnen worden toegerekend aan de Agenzia della Regione Basilicata per le Erogazioni in Agricoltura (ARBEA), een betaalorgaan waarvan de erkenning bij bestuurlijk besluit van 12 mei 2010 met ingang van 16 oktober 2010 is ingetrokken, waarna de bevoegdheden van ARBEA door AGEA zijn overgenomen. De verzoekende partij betwist het optreden van de Commissie, die de correctie voor de boekjaren 2007–2009 tot 2010 heeft uitgebreid op grond van de veronderstelling dat de al vastgestelde risico's nog steeds aanwezig waren en met behoud van het percentage, en bekritiseert tevens de toepassing van de correctie op de periode tussen de intrekking van de erkenning en het moment waarop AGEA de functies heeft overgenomen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999, (EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001.

Beschikking van het Gerecht van 14 mei 2014 — Seatech International e.a./Commissie

(Zaak T-500/13) ⁽¹⁾

(2014/C 235/44)

Procestaal: Frans

De president van de Vierde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 377 van 21.12.2013.